

באא של רחל ואיתן
סבא של אלה, טיקה, אדם, אליה, אורון, אסף
היה אדם והן מאייתנו.
חסימות עוטפות את המצוי בקרבתו.
שקט, מקשיב,
מי עוד יודע להקשיב במוותו.
נכ' פילה שכנו -

כסלע - והמלים במשמעותם.
הילוך קל ושקט בשבייל' הקיבוץ -
במושט לא תופס מוקם.
וזאה מבטח, שתובון, קולט, מתרשם
מקבל את הדברים כמו שהם.
לא סמהר להוציא מסקנה

שואב את המראות לתוכו
ידים - פסל בפני עצמו - יצירה.
mphush, חותם, סבקש את השיטות.
הפנמת המציאות, שושן הדמים ובשרון האומן חברו
יחד לשועדי היוצר.

עווזי העשיז שסගנות היצירה הכנאה אותן נראות

אותו דורך יצירותיו.
בחיותם בניות-מרדיי קיבל מהוין, שהיה נאר מעולה,
כמה בנים לעובודה בעץ. הזדמנויות זו פתחה דלת
לבתו עולמו הפנימי, הסגון, הלכה למשעה.

עווזי פורה לנעמו ושל עצמן.

שעתו הייתה פנואה לו כשהאהש בשעה בעצמותיו.
הרעיון קומס שעוז ואזדים בעניין זהו,

הפרק דגם מחימר או פלסטינינה.
שועז הקדיש זמן ובדידי למלוד את העץ וסוגין.

העץ - החומר האהוב עליו.
עווזי קשר בין סוג העץ לפסל אלין וזכה להאגע.

לכל יצירה קדמו חכמי לידה.
שקט חיצוני חברו יחדיו עם שערת פנימית,

התלבבות וחיפוש השליםות
כמה נעמלה וזה עד שהגיעו לספק ולשכנוע.

שבט אחרון על היצירה, לא מצא מנוחה.

שינה, בדק, שינה - דורך אורוכה לשקט שאחרי השערת
זהלך מיצירותיו אהב מאד וקשר איתן קשר עולם,
עם חלק אחד לא היה מסוגל לחיות ולא נמצא להן

מקום בבית

מה שננותו לנו אלה הזיכונות על דמותו ואישיותו
ואיאית עווזי דורך היצירות המוצאות כאן.

כל מי שלא יסתפק בביטחון קצר זה וימצא את הזמן,
ביתינו פתוח להבננו ולהתבונן בשקט ביצירותיו.

בנין שבת ג-13 בנובמבר
תקיימה תצוגת יצירות
של עוזי זיך בנובember שן מזד
האוון.

עבודותיו בשילוחו -
סודותם בעקב עזמן - ונדמה
לי שבן תאוד נא יונן
לפנות את טיקן ויזוף -
אני יש נואשות בלבך !!!

יש ציין נשבע גם את
העירבה הסוציאלית - עליה
זמן היה שופך - בגדות
כמה חברים נזופים.

הבטט שגייה את המצויה
ושנחתב ע"י סינה ויתר -
ביטה נזעטנו, את דתשי
הכבש של בוננו - לבן בן
הרואי שנפרנסנו ביזטן -
עכוד כנ' אלה שלא הספיקו
לקראא אותו באותו געוזו:

